

som Finansministeren har gjort sig til Tolk for, bunder i Klasseinteresser. Naar Forholdene ere saa forvirrede indenfor Ministeriet, kan man vel neppe vente i en nær Fremtid at faa noget udrettet i saa Henseende. Maaske jeg for øvrigt maa udtale min Tilslutning til noget af, hvad den ærede Indenrigsminister har gjort gældende i denne Sag. Grundloven har sat 16,000 som det Indvaanerantal, der skulde være normalt i hver Kreds, og dette blev naturligvis sat som Vejledning, den Gang man første Gang gik til Valgkredsordningen. Men der ligger to Ting i Grundlovens Bestemmelse. Der ligger først, at Valgkredsene skulde være paa 16,000 Indvaanere, men der ligger ogsaa deri det andet, som alligevel nok er det vigtigere og skulde være gældende til alle Tider, at Valgkredsene skulde i det store og hele være lige store. Men der gør sig nu saa store Uligheder gældende, og de vilde ogsaa gøre sig gældende, hvis man gik bort fra Grundlovens Bestemmelse og kom til det, som den ærede Konseilspræsident i Fjor omtalte som det mest fornuftige. Lignende Uligheder vilde ogsaa snart komme til at gøre sig gældende efter det System. Jeg vil meget anbefale, at man faar en Omordning af Valgkredsene efter det Hovedprincip, at de skulde være lige store efter Indvaanerantallet. Ligesom den ærede Konseilspræsident udtalte, at han ikke tror, at Tingets Ydeevne vil højnes, hvis vi faa flere Folketingsmænd — hvilken Udtalelse jo maa staa for den ærede Ministers Regning —, vil jeg antage, at vi let fra alle Sider blive enige om det ønskelige i, at Antallet af Medlemmer her i Tinget ikke i høj Grad forøges, men at der kommer en mere retfærdig Ordning af Valgkredsene, end vi have i Øjeblikket.

Til Slut ønsker jeg kun at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), som talte i Gaar. Det ærede Medlem udtalte, at i Sommer havde Højre og Socialdemokraterne forenet sig i Angreb, og det skulde være Angreb særlig paa Skattelovene. Maa jeg ikke gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Højre og Socialdemokraterne aldrig nogen Sinde forene sig, ikke have forenet sig og ikke agte at forene sig; enhver Tanke i saa Henseende maa jeg afvise. Jeg kan særdeles vel forstaa, at naar Venstre har levet i saa lang Tids Ægteskab med Socialdemokraterne, det da gerne ønsker at se sin fraskilte Hustru vel forsørgt i et andet Ægteskab, og jeg kan

meget godt forstaa, at da det var Socialdemokraterne, der bade Venstre om nu at forlade dem, har det kreperet visse Sider, og man har derfor glædet sig ved at hakke ind paa Højre med saadanne smaa Bemærkninger om en ny Alliance. Men vi have aldrig nogen Sinde misundt Venstres Alliance med Socialdemokratiet. Vi have fundet, den var urigtig, men ikke misundt Venstre den. Mellem Højre og Socialdemokratiet vil der aldrig finde nogen Alliance eller Forening Sted. (*Sigvald Olsen*: Højre har tilbudt det, men blev afvist!). Det glæder mig at høre, at Højre har tilbudt en saadan Alliance; det ærede Medlem vil da muligvis, naar han faar Ordet, oplyse, hvori dette Forslag bestod, og hvem i Højre det er, der har stillet dette Forslag. Mig er der ikke bekendt noget som helst derom, og jeg har dog en lille Smule med Højres Sager at gøre. Altsaa en saadan Forening findes ikke. Men det ærede Medlem for Løvel og andre Medlemmer maa dog huske en Ting; det er, at Venstrereformpartiet er et Parti, og Højre er noget andet og Socialdemokratiet noget tredje. Der vil hælde Venstre noget lignende, som hændte Højre, at ligesom Højre som Modstandere havde baade Venstrereformpartiet og Socialdemokratiet, saaledes maa Venstre finde sig i, at det har Modstandere til begge Sider og altsaa kan blive angrebet — i Særdeleshed, naar det giver rigelig Anledning dertil — fra begge Sider. Men det ærede Medlem for Løvel maa ikke tale om en Forening i saadanne Angreb.

Jeg skal ikke komme ind paa de Angreb, der ere rettede imod Skattelovene, det er der andre Medlemmer, der kan tale om. Mig forbavser det i det hele taget at høre — det erkender jo det ærede Medlem —, at der muligvis findes Fejl i Skattelovene. Jeg erindrer nemlig, at Justitsministeren, endnu inden Venstreministeriet var dannet, sagde, at nu vare Forslagene lige nær ved Idealet, og jeg nærede da ikke Tvivl om, at efter at Venstre var kommet til at beklæde Ministeriets Poster, og altsaa var kommet til at øve Indflydelse ogsaa paa denne Faktor af de 3 Faktorer i Lovgivningsmagten, saa maatte vi, da der endnu gik et Par Aar, inden de bleve vedtagne, i Forfjor være komne til selve Idealet i Skattelovene. Jeg tror ogsaa at kunne huske — ved et Uheld var jeg ikke Medlem af Tinget den Gang — at der den Gang var Tale om, at det var et historisk Øjeblik, da Skattelovene bleve vedtagne. Det undrer mig derfor, at